

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Τυρινῆς. Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν, Συνεσίου ὁσίου τοῦ ἐν Λύσῃ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀντὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ.

Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Θ' Ὡρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Εὐθὺς χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (ζῆτει ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν). Μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστίν», ὁ ἀναγνώστης τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ», τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικόν· «Ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν ἀσάλευτον» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἥχος β', Παρασκευῇ πρωΐ). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῶν ὁσίων· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ» εἰς 6.

Δόξα τῶν ὁσίων· «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

«Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ», ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον· «Ἐλπιδάτω Ἰσραὴλ», τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς» (δις) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῶν ἁγίων μαρτύρων», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τῶν ὁσίων· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, ἀγνείας κειμήλιον».

Ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις: «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα: τῶν ὁσίων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν τῶν ὁσίων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὰ καθίσματα τῶν ὁσίων· «Ἀντωνίου τὸ πρᾶον». Δόξα· «Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ὁσίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῶν ὁσίων· «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι» καὶ· «Τοὺς ἐν ἀσκήσει».

Αἱνοι: τὰ 4 προσόμοια τῶν ὁσίων· «Τὴν τῶν πατέρων ἅπαντες πληθύν».

Δόξα τῶν ὁσίων· «Ὅσοι πατέρες».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῶν ὁσίων· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ).

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς· «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν πρωτοπλάστων, Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Γ'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδότου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Κοντάκιον· «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ παραδείσου».

Καὶ νῦν τὸ ὁμῶγον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε». Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἴτα τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ». Δόξα· «Νῦν ὁ καιρὸς». Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου· «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καὶ· «Ἀποικισθέντες, Κύριε».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Οἱμοὶ ὁ Ἀδάμ», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα.

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἡ σωτηρία».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ γ' ἤχου· «Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Τρισάριθμοι μάρτυρες» (3ῃ Μαρτίου).

Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Νοσοῦσαν, πανύμνητε, δεινῶς».

Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε»

(δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε». Ἀντὶ ἀπολυτικίων, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καὶ νῦν (χῦμα)· «ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν».

Ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς 3 μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου».

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή». Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Τυπικὴ διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (ἐκτὸς Σαββάτου)

Μεσονυκτικόν

Ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (τὸ καθ' ἡμέραν).

Ὅρθρος

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε». Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» ἀργῶς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου. Εἶτα, πάλιν τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κτλ., ἡ δέησις, τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος (ὄρα τούτους ἐν τῷ Ὡρολογίῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), ἕκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὰς λέξεις, «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός», συμπληροῦται οὕτως·

Ὁ α΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι·

Τῇ Δευτέρᾳ· «Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Τρίτῃ· «Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ· «Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Πέμπτῃ· «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ β΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας αὐτοῦ, π.χ. «Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὁσίου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς». Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται καὶ ὁ β΄ ὡς ὁ α΄.

Ὁ γ΄ πάντοτε διὰ τοῦ «Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς».

Εἶτα ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας ἀναλόγως τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἡμέρας (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Ἐὰν ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου ἔχῃ κοντάκιον μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς α΄ στιχολογίας καὶ τὸ μαρτυρικὸν πρὸ τοῦ θεοτοκίου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας). Μετὰ τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ΄ ᾠδῶν.

Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ΄ ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἦτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α΄ μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

Ἡμέρα	Ὁλόκληρος ἡ ᾠδὴ	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α΄ ἡ θ΄	β΄ γ΄ δ΄ ε΄ ζ΄
Τρίτη	β΄ ἡ θ΄	α΄ γ΄ δ΄ ε΄ ζ΄
Τετάρτη	γ΄ ἡ θ΄	α΄ β΄ δ΄ ε΄ ζ΄
Πέμπτη	δ΄ ἡ θ΄	α΄ β΄ γ΄ ε΄ ζ΄
Παρασκευὴ	ε΄ ἡ θ΄	α΄ β΄ γ΄ δ΄ ζ΄

Μετὰ τὰς ὥδὰς λέγεται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* καὶ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ὥδὰς ἐν αἷς ὑπάρχουσι τριῶδια, προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ καταλλήλου στίχου εἰς τὰ τροπάρια καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἑκάστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, ψάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἰς δὲ τὰς ὥδὰς ἐν αἷς οὐχ ὑπάρχουσι τριῶδια, λέγεται μόνον ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου*.

Τῇ Τρίτῃ ἐκάστης ἑβδομάδος, μετὰ τὴν α' ὥδην τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ὥδη τῶν τριωδίων μόνη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἔπεται ἡ γ' ὥδη τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὰς ὥδὰς ὅπου ὑπάρχουσι τριῶδια, ψάλλεται μετ' αὐτὰς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

Μετὰ τὴν γ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Εἶτα μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν ζ' ὥδην, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν η' ὥδην, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, καὶ μετὰ τὸν εἰρμόν τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου ψάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος τρίς, συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου* ἢ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ).

Εἶτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε» καὶ· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν

..., *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ Ὑμνοί

Ὑμνος Α΄: Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς*» (γ'). «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'), καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Α' Ὑμνος· «*Τὸ πρωτὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «*Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη*», καὶ ψάλλονται οἱ στίχοι· «*Τὰ διαβήματά μου*» ἐκ β' ἕκαστος, ἐκτὸς τοῦ «*Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν*», ὁ ὁποῖος λέγεται ἐκ γ'. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον, ἀναλόγως τῆς ἡμέρας, ὡς ἐν τῷ Ὑμνολογίῳ. Εἶτα· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνος Β΄: Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνος καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Β' Ὑμνος· «*Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*», καὶ τὸ «*Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». Εἶτα· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνος. Μετὰ τὴν εὐχήν· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Δέσποτα Θεέ*». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνος Γ΄: Ὁ ἀναγνώστης· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνος καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Γ' Ὑμνος· «Ὁ ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρόρησίαν», καὶ τὸ τροπάριον τῆς προφητείας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα λέγεται τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, ἡ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «*Σωτηρίαν εἰργάσω*». Δόξα· «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα*». Καὶ νῦν, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ· «*Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα*

πηγή», τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· «Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὁρᾷ Θ': Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρᾷ καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Θ' Ὁρᾷς· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», καὶ τὸ «Μὴ δὴ παραδῶης». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ εὐθὺς· Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρᾷς· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ». Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ μακαρισμοί. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος», τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», «Ἄνες, ἄφες» καὶ· «Πάτερ ἡμῶν». Μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστιν», ἀναγινώσκονται τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης», τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν». «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας καὶ ἄρχεται ἀμέσως ὁ Ἑσπερινὸς (ἄνευ Προηγιασμένης) ὡς κατωτέρω.

Ἐὰν ὁμως πρόκηται νὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς», λέγεται τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπισυνάπτει τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς». Καί, ἀνοιγείσης τῆς ὠραίας πύλης, ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν, μεθ' ἣν ἄρχεται ἡ Προηγιασμένη, ὡς ἔπεται κατωτέρω.

Ἑσπερινὸς ἄνευ Προηγιασμένης

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμιακόν, καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (ἢ τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). «Φῶς

ίλαρόν». «Ἐσπέρας». Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Εὐθὺς τὸ «Καταξιώσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων. «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί. «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). Εἶτα· «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε». Εὐθύς· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «Παναγία Τριάς». Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» (ἐκ γ') καὶ τοὺς φαλμοὺς λγ'· «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ'· «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου». Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία».

Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικά καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*· «Πρὸς Κύριον» εἰς στάσεις τρεῖς. Μεθ' ἐκάστην στάσιν ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Εἰς τὴν συνέχειαν ψάλλονται τὰ κεκραγάρια μετὰ τῆς στιχολογίας· «Θοῦ, Κύριε», καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», ψάλλονται τὰ Ἑσπέρια καὶ δοξαστικά οὕτως:

α) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Τετάρτης, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δὶς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*.

β) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Παρασκευῆς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δὶς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου (ζῆτει ἀμφοτέρω ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

γ) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Α', Ε' καὶ ς' Παρασκευῆς, ταῖς τῆς Με-

γάλης Ἑβδομάδος, καὶ ταῖς ἐν μνήμαῖς τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, τὰ ἐσπέρια καὶ δοξαστικά ψάλλονται κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διατάξεις.

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ ἢ μετὰ Εὐαγγελίου, ὡσάνκισ προβλέπεται ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρὸν» χῦμα.

Ὁ ἱερεὺς· «Ἐσπέρας». Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸ α' ἀνάγνωσμα.

Ἀκολούθως λέγεται τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸ «Κέλευσον».

Ὁ ἱερεὺς, κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καί, φωτίζων σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ· «Σοφία· ὀρθοί».

Εἶτα στραφεὶς σφραγίζει σταυροειδῶς τὸν λαὸν λέγων· «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν *Παροιμιῶν*.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀναγνώστην· «Εἰρήνη σοι», εἶτα στραφεὶς πρὸς ἀνατολὰς λέγει· «Σοφία».

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Κατευθυνθήτω» μετὰ τῶν στίχων, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ὁ ὁποῖος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν), τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βήματος ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ τέλος· «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή», ἀποπληροῖ ὁ α' χορὸς.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἱ αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων (αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' ἑβδομάδος καὶ ἐντεῦθεν) καὶ τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου», ψάλλεται ἀντὶ τοῦ χειρουβικοῦ ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν». Μετὰ τὴν φράσιν· «... ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεται ἡ εἵσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος· «Ἴδου θυσία μυστικὴ ...», μέχρι τέλους.

Εἶτα τὰ πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή· «Πάτερ ἡμῶν».

Κοινωνικόν· «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν, «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Δέσποτα Παντοκράτορ», μεθ' ἣν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ'. «Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ'. «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου», ἐνῶ διανέμεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ ἀντίδωρον.

Μέγα Ἀπόδειπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται ὁ κανὼν οὕτω:

α) κατὰ μὲν τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με». Μετὰ τὴν ζ' ὥδην ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» καὶ μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

β) κατὰ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, κατὰ τὸν ἥχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον· «Κύριε τῶν δυνάμεων» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ θεοτοκίον· «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

3. ΔΕΥΤΕΡΑ (Καθαρὰ Δευτέρα). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων.

Ἄρχεται ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ

Τῷ πρῶτῳ. Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ παραλείπεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἄρχεται ὡς ἐξῆς:

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κτλ., «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ», «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ α' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε».

4. ΤΡΙΤΗ. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην».

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. «Νηστεύοντες, ἀδελφοί, σωματικῶς» (δίσ), τὸ μαρτυρικόν. «Εἴ τις ἀρετὴ», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς» εἰς 4 (6ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. «Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ».

6. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ δ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν».

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Ἀρκαδίου ὁσίου, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Νέστορος, Ἀρκαδίου ὁσίου, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἑῶραι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου· «Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου» (ζήτηί ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες».

Δόξα τοῦ ἀγίου· «Ὁργάνῳ χρησάμενος».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἐ σ π έ ρ α ς . Ἡ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6. Ὁ μὲν εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἀλλ' εἰς τὰ 2 τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ψάλλομένης τῆς θ' ᾠδῆς, γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ. Μετ' αὐτὴν δέ, ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια· «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε» καί· «Ἀλληλούϊα» ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἀρχομένου τοῦ α'.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ψάλλεται καὶ πάλιν τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον), καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου·

«Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

Καὶ ὁ ἀναγνώστης συνεχίζει· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ».

«Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς».

Ἐπειτα οἱ δύο τεταγμένοι ἀναγνώσται, ὁ εἷς ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλουσιν ἐμμελῶς καὶ ἐναλλάξ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή». Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, λέγων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Χριστὸς ὁ ἀληθινός» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

Τῷ πρωτῷ. Τὸ Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου· «Ὅσοι φιλομάρτυρες», παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β', τὰ τοῦ ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Δόξα· «Θεῖον δῶρον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ ἁγίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, οὕτως· ὁ εἰρμὸς ἄνευ στίχου, εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτῆς ὁ στίχος· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ᾠδὴν· «Ὁ καθημέμενος ἐν δόξῃ»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, αἵνοι καὶ δοξαστικά, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη⁷, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

7. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν, μετὰ τὰ δοξαστικά τῶν αἰνῶν, λέγεται τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (ὁ β' ἐν τῷ Τριωδίῳ) καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Α' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων (843 μ.Χ.), τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Κοντάκιον· «Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων· «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας⁸.

ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη» μετὰ τῶν στίχων. Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Δέσποινα πρόσδεξαι». Εἶτα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

8. Ὅπου οἱ μάρτυρες ἑορτάζονται ἐπισήμως, εἶναι δυνατόν ν' ἀναγνωσθῶσιν ἀναγνώσματα (ζήτει τῇ 23ῃ Ἀπριλίου) καὶ νὰ γίνῃ λιτή, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας κρατῆρα» (ἰδιόμελα αἰνῶν), «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ» (δοξαστικὸν αἰνῶν), «Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον» (δοξαστικὸν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν) καὶ· «Προφητικῶς ἀνεβόα» (δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ τῆς Προηγιασμένης). Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Χαίρετε, προφῆται τίμιοι». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου».

Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυχτικοῦ διαμορφοῦται ὡς ἐξῆς·

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν μαρτύρων· «Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων».

Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», τῆς Ὁρθοδοξίας· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα, τῶν μαρτύρων· «Τὰς ἀλγληδόνας τῶν ἀγίων». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς· «Χαίρετε, προφηταὶ τίμιοι». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου». Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν μαρτύρων· «Τῶν ἀγίων μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν μαρτύρων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν θείαν σου μορφήν» καί· «Μορφὰς τῶν προφητῶν». Δόξα, τῶν μαρτύρων· «Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν».

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τοῦ Τριωδίου· «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*», τῶν μαρτύρων· «*Χορὸς τετραδεκάριθμος*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «*Ὡς σοὶ νῦν ἀγάλ-
λεται*» καὶ τὰ 3 τῶν μαρτύρων· «*Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοί*», μετὰ τῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν*».
«*Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον*».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*».

Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Σημείωσις. Ἐν Κύπρῳ εἴθισται εἰς τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*» τῆς δοξολογίας ἵνα γίνηται ἡ ἀκόλουθος τελετὴ·

Οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται φάλλειν τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*». Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετ' ἀνθέων καὶ 3 κηρίων. Εἴτα αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων ταύτην ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων, καὶ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἴτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς εἰκόνης, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, φάλλων τὸ «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς. Εἴτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῇ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα. (Ὁ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνης, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον). Εἴτα τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ»;
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ
πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας
ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς
υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα
τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ».
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. «Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι».
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων· «Τοσοῦτον ἔχοντες περιεείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων».

Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν».

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊὰν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται λιτάνευσις τῶν ἀγίων εἰκόνων πέριξ τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

Τυπικὴ διάταξις τῆς λιτανείας κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος ἐν τῷ σωλέα, ἐκφωνεῖ:

«Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ προοίμιον τοῦ Συνδικοῦ τῆς ἁγίας Ζ' οἰκουμενικῆς συνόδου·

«Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπέλαβόμεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, σὺν ἀποδείξεισι τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσι, ἀποστολικάις τε παραινέσεσιν ἔκοντες καὶ εὐαγγελικάις ἱστορίαις στοιχειούμενοι, ταύτην σήμερον τὴν πανήγυριν ἐορτάζομεν καὶ ταύτῃ, εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν».

Εἴθ' οὕτω κλῆρος καὶ λαὸς ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ διὰ τῆς δυτικῆς πύλης. Προηγούνται τὰ ἑξαπτέρυγα, ἔπονται οἱ ψάλται, οἱ κρατοῦντες τὰς εἰκόνας, ὁ διάκονος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τέλος ὁ λαός. Ψάλλεται δὲ ᾠδὴ (ἢ πολλάκις) τὸ ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκησας, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

Φθάσαντες εἰς τὴν νοτίαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερέυς· «Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνθομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερέυς· «Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἥτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τήν τε διὰ λόγων διακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης αὐτῆς τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες δὲ ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερέυς· «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν

τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τῷ λόγῳ ἁγιαζόντων τὰ χεῖλη, εἰτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου, εἰδόντων τε καὶ κηρυσσόντων, ὡς ἁγιάζεται μὲν ὁμοίως διὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τὰ ὄμματα τῶν ὁρώντων, ἀνάγεται δὲ αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θείων ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἄλλων κειμηλίων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Τῶν ἐπισταμένων, ὡς ἡ ράβδος καὶ αἱ πλάκες, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον, τὴν Παναγίαν προέγραφέ τε καὶ προδιετύπου Παρθένον, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ ὡς ταῦτα μὲν προετύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα, γέγονε δὲ κόρη καὶ διαμένει μετὰ τὴν θεογεννησίαν παρθένος, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον Κόρην αὐτὴν τοῖς εἰκονίσμασι γραφόντων, ἢ τοῖς τύποις σκιαγραφούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτισε καὶ διετύπου, εἰδόντων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόντων, ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἑωρακότες διηγήσαντο, καὶ τὴν

τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τοὺς πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς πομπῆς, ψάλλεται ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες εἰς τὴν βορείαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ, ἢ μονῇ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου καὶ πανσέπτου ναοῦ τούτου, καὶ πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερέυς· «Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνδικοῦ·

«Τῶν ὁμολογούντων ἓνα Θεὸν τρισυπόστατον, παντοδύναμον, οὐ μόνον ἄκτιστον κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὰς ὑποστάσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ λεγόντων προΐεναι μὲν τὴν θείαν ἐνέργειαν ἐκ τῆς θείας

οὐσίας, προϊέναι δὲ ἀδιαιρέτως, διὰ μὲν τοῦ προϊέναι τὴν ἀπόρρητον διάκρισιν παριστῶντων, διὰ δὲ τοῦ ἀδιαιρέτως ὑπερφυᾷ δεικνύνοντων τὴν ἔνωσιν, ὡς καὶ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ ἕκτη Σύνοδος ἀπεφήνατο, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Τῶν ὁμολογούντων τὸν Θεόν, ὥσπερ κατ' οὐσίαν ἄκτιστον καὶ ἄναρχον, οὕτω δὴ καὶ κατ' ἐνέργειαν, τοῦ ἀνάρχου δηλαδὴ οὐ κατὰ χρόνον λαμβανομένου, κατὰ μὲν τὴν θείαν οὐσίαν ἀμέθεκτον καὶ ἀπερινόητον πάντῃ τὸν Θεὸν λεγόντων, μεθεκτὸν δὲ αὐτὸν εἶναι τοῖς ἀξίοις, κατὰ τὴν θείαν καὶ θεοποιὸν ἐνέργειαν, ὡς οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεολόγοι φασίν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Τῶν δοξαζόντων τὸ φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως ἄκτιστον μὲν, μὴ μέντοιγε αὐτὸ εἶναι λεγόντων τὴν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, ὡς ἐκείνης ἀοράτου παντάπασι καὶ ἀμεθέκτου μενούσης· Θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε, δηλαδὴ καθὼς ἔχει φύσεως, οἱ θεολόγοι φασίν· δόξαν δὲ μᾶλλον αὐτὸ λεγόντων φυσικὴν τῆς ὑπερουσίου οὐσίας ἐξ ἐκείνης προϊοῦσαν ἀδιαιρέτως καὶ ἐπιφαινομένην διὰ φιανθρωπίαν Θεοῦ τοῖς κεκαθαρμένοις τὸν νοῦν· μεθ' ἧς δόξης ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς ἤξει κατὰ τὴν δευτέραν καὶ φρικτὴν αὐτοῦ παρουσίαν κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὡς οἱ θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας φασίν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἑξῆς ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β'.

«Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας προαγαγὼν λάμπει ὁ σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Φθάσαντες εἰς τὴν δυτικὴν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν (ἢ κώμην, ἢ μονὴν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἐν τῷ λέγειν ταῦτα τὸν διάκονον, ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» μ', ἧτοι τετράκις ἀνὰ δέκα.

Καὶ ἐξακολουθεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρήσιασατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν

ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Επὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεύημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Εὐθὺς δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ ναῷ, τοῦ κλήρου ψάλλοντος τὸ μέγα προκείμενον·

«Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς.

Εἶτα, ψάλλεται τὸ «Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν», καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Κοδρᾶτε πανάριστε, ζωῆς» (10ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα, ἀγνή».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

11. ΤΡΙΤΗ. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοφάνους τῆς Συγριανῆς ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου, Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμναίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι μάρτυρες, ὑμᾶς», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν θείων ἀποστόλων» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Λόγω τὰ πάθη, πανόβιε» εἰς 4 (13ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαίροις οἰκουμένης καύχημα».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Βενεδίκτου ὁσίου.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δίζ), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνεΐαις» (ζήτει ἐν τῷ τέλει Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάριθμοι» εἰς 4 (15ῃ Μαρτίου).

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ δ' ἤχου· «Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε».

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀριστοβούλου ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεταννίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου, εἴτα ὁ

Ὅρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλουῖα» ἐκ δ' εἰς ἤχον β', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία».

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικά τοῦ (δ') ἤχου, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς προεδηλώθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἵτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν (ἀρχὴ καὶ τέλος τῶν α', β', γ', δ' καὶ ε' καὶ ὁλόκληροι αἱ ζ', ζ', η' καὶ θ').

Κανόνες: ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἑκάστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου, ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον» (ζήτει τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν: ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου.

Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν: ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου, μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ...».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ φωταγωγικὸν τοῦ (δ') ἤχου δις (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται ὡς ἐξῆς· «πρεσβεΐαις, Κύριε, τῶν ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με» καὶ τὸ τέλος τοῦ β'· «πρεσβεΐαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με».

Εἵτα, τὸ νεκρώσιμον· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον·

«*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

Αἱνοι: τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ (δ') ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

Δόξα τὸ νεκρώσιμον.

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

«*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ (δ') ἤχου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

(Εἶτα, «*Δόξα*», ἐὰν ἔχη ὁ ἤχος. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲν ἔχη ὁ ἤχος, ἀμέσως)

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα: «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν: «*Μήτηρ ἁγία*».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκια: «*Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον*» καί: «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἀπόστολος τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν: «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*».

Εὐαγγέλιον τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν: «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου: «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια: «*Μετὰ πνευματῶν δικαίων*» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων.

«*Εἴη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω τάξις τελεῖται ἀπαρallaκτως καὶ ἐν τοῖς Σάββασι τῆς Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, Σαβίνου μάρτυρος τοῦ Αἰγυπτίου, Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινὸν Ε΄

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ᾄσμασιν» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ὅσιε τρισμάκαρ».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «὘ν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' φαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Τὴν πλάνην κατέφλεξας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα».

Ἀφ' ε' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ ἁγίου· «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Δέσποινα πάντων ἄνασσα».

Αἱνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς Β' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον τῆς Β' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου· «Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἀμέτρητά σοι πταίσας» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Ἀνθρωπὸν σε ἔγνωμεν Θεοῦ» (17ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα, ἄγνή».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

18. ΤΡΙΤΗ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτύρων.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὁρθρος, αἱ Ὑῶραι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμφυχα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου

αυγάσματα» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον» εἰς 4 (20ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Μετανοίας τὸ ἄριστον».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Ἱερωσύνης στολαῖς» εἰς 4 (22α Μαρτίου).

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου βοῶντος» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Ν - Σ). Κοντάκιον δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε».

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Βασιλείου ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν:

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, φωταγωγικόν, αἵνοι καὶ ἀπόστιχα, τὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Γ΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Νίκω-
νος καὶ τῶν αὐτοῦ 199 μαθητῶν, ὁσιομαρτύρων.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν ς΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Λάμψον, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός».

Δόξα τοῦ Σταυροῦ· «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τοῦ Σταυροῦ· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα». Τὰ τριαδικά· «Ἀξίόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Σταυροῦ· «*὘ν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ εἰς 8 μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον· «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς τὰ ἐπόμενα· «*Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου*» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἴτα τὰ καθίσματα τοῦ Σταυροῦ· «*Ὁ σταυρός σου, Κύριε*», «*Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...*, *Σήμερον τὸ προφητικόν*». Δόξα· «*Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Θεοτόκε Παρθένε*».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «*Ὁ θειότατος προετύπωσε*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ ς' ἀναστάσιμον· «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», τοῦ Σταυροῦ· «*Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Τὸ ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε*».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «*὘ν φωναῖς ἀλαλάζωμεν*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι*».

«*Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «*Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην*».

Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ').

Εἰς τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται φάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἴτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἴτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον καὶ θυμιῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλει τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἐπαναλαμβάνομένου δις ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἴτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῇ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλει· «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν δις. (Παρόντος ἀρχιερέως, οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «*Δεῦτε, πιστοί*», ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη.

Ἀφοῦ δὲ προσκυνήσωσιν ἅπαντες, ψάλλεται τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν,
ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ,
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ».
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου».
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος».
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια. «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»,
τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν».

Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω
τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν
σου».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. β' ἡχου· «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι»
(ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Κύριε,
ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως» καὶ τὰ 3 προεόρτια ἐκ τοῦ Μηναίου· «Κε-
κρυμμένον μυστήριον» (24ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομί-
αν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα» (δὺς) καὶ τὸ
μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων» (ζῆτει τῇ 24ῃ Μαρ-
τίου εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν).

Ἀπολυτίκια: τὸ προεόρτιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», εἴτα
τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς
τῆς Τυρινῆς.

Σημείωσις. Ὁ τίμιος Σταυρὸς παραμένει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
ναοῦ πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ὅτε καὶ αἴρεται.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῷ πρῳῷ. Μεσονυχτικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Πρὸ τοῦ ἑξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς» (δίς). Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυχτικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ γ', τὰ τοῦ Τριωδίου (Δευτέρᾳ Δ' ἐβδ. νηστειῶν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν. **Κανόνες**, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ τὰ δύο τριώδια τῆς ἡμέρας μετὰ στίχου· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου». Μεθ' ἑκάστον θεοτοκίον τοῦ β' τριωδίου φάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ τὸ προεόρτιον κάθισμα· «Σήμερον ἅπανα κτίσις». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ...». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». **Ἐξαποστειλάριον**, τὸ προεόρτιον· «Ὡς δῶρα προεόρτια» (δίς). Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. **Ἀπόστιχα**, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ» (Δευτέρᾳ Δ' ἐβδ. νηστειῶν). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς» (ἅπαξ). Εἶτα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ ᾠδραι.

Ἐν ταῖς ᾠδαῖς. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης ᾠδρας, λέγεται χῦμα τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· Δόξα· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ᾠδρας. Ἐν τῇ Α' ᾠδᾳ, ἀντὶ τοῦ «Τὰ διαβήματά μου

κατεύθυνον», ψάλλεται τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» (γ'). Εἰς πάσας δὲ τὰς Ὁρας, μετὰ τὸ τρισάγιον, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» καὶ τὸ προεόρτιον· «Ἐπελεύσει Πνεύματος». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς 5' Ὁρας, γίνεται ἀπόλυσις.

25. ΤΡΙΤΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτή).

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ ὁ καθεδρικός ναὸς Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Κοντάκια· «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» καί· «Ἐπελεύσει Πνεύματος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἔκτῳ μηνί» μέτα τῶν στίχων·

«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

Ἀπολυτίκιον· τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» (γ').

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Εὐαγγέλιον: τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν).

Κανών: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια·

«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ» (ἄπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς εὕρηνται ἐν τῷ *Μηναίῳ*, ἦτοι·

α' ᾠδῇ· «... ταύτης τὴν σύλληψιν»,

δ' ᾠδῇ· «Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ»,

ς' ᾠδῇ· «Ἐβόησε προτυπῶν»,

ή' ᾠδῇ· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ..., Ἄκουε, κόρη»

(αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ ὡς συνήθως).

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην» πρὸ τοῦ εἰρμοῦ καὶ τῶν τροπαρίων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα, ἡ καταβασία· «Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Ἑξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Ἀγγελικῶν δυνάμεων» καὶ· «Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις».

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ὁ Θεός, τὸ κριμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει σταγὼν ἢ στάζουσα
ἐπὶ τὴν γῆν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. «Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. «Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».
«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Εἰσοδικόν· «Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι.
Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς
ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Κοινωνικόν· «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν
ἑαυτοῦ. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται πανηγυρική δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ
τῆς 25ης Μαρτίου, ὡς κατωτέρω:

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ῆ ὁ ἱερεὺς)· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ α' χορός· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Ὁ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί· τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ
πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ᾠδα).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην τούτου τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ διὰ τούτου μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὺλόγησας τὸν ἱερὸν τούτου ἀγῶνα, ἐδικαίωσας τούτου τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας τούτῳ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρουρεῖ αἰὲ τὸ ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι τούτῳ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον τοῦτο διατήρει καὶ στηρίξει ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρείᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν

δεομένων τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας. Ἀποδιώξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεύς)· τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ χορός· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα»

Ὁ ἐντεταλμένος· τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί· τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἱερεύς· «Δι' εὐχῶν».

Τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» (25η Μαρτίου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἀρχαγγέλου· «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος νοῦς» (26η Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἔκτῳ μηνί» (25η Μαρτίου) μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια» (25η Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας» (τρῖς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ ὁ Ὅρθρος, εἰς ὃν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ *Τριωδίου* ὡς συνήθως, μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ ἀρχαγγέλου. Εἶτα αἱ Ὑμνοί. Ἐν τῇ Α' Ὑμνῶ, ἀντὶ τοῦ «*Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον*», ψάλλεται τὸ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν*» (γ'). Εἰς πάσας δὲ τὰς Ὑμνοί, μετὰ τὸ τρισάγιον, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*». Μετὰ δὲ τοὺς μακαρισμούς, τὰ κοντάκια. «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώτης*», «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*», τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα. «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Καὶ νῦν. «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». (Αἱ Ὑμνοί λέγονται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ τῇ ἐπερχομένῃ Παρασκευῇ). Εἶτα δὲ τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «*Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος*» καὶ. «*Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς*», τὸ μαρτυρικόν. «*Ἀχορέστῳ διαθέσει*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ. «*Νηστείας ἐν ὕδατι*» καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου*. «*Ἰουδαίων φρυγάγματι*» εἰς 4 (27ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ*».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου.

Σημείωσις. Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν ψάλλεται, ἀλλὰ μόνῃ ἡ τοῦ *Τριωδίου*.

Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος καὶ αἱ Ὑμνοί, ἀναγινωσκόμεναι ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην. Εἰς τὴν Θ' Ὑμνον, μετὰ τὴν εὐχὴν. «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*», ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τίμιος Σταυρός, καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἀσπάζεται αὐτόν. Εἶτα, φαλλομένου τρεῖς

τοῦ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν», αἶρει τὸν τίμιον Σταυρόν καὶ εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, μεθ' ὃ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Ἀκολουθῶς τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τοῖς πάθεσι δουλώσας» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 τῆς β' σειρᾶς τοῦ Μηναίου· «Μάρτυς Βαραχῆ-σιε, πολλῶν» εἰς 4 (29ῃ Μαρτίου)⁹.

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπέρας. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Τ - Ω καὶ Α). Κοντάκιον δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε».

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Δ' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων, Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὃ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν:

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καθίσματα, φωταγωγικόν, αἵνοι καὶ ἀπόστιχα, τὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

9. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Μάρκου καὶ Κυρίλλου (ἡ πρώτη εὑρίσκεται ἐν τῷ Μηναίῳ) καταλιμπάνεται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Δ' Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Ζ'

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθῶσι τρεῖς Λειτουργίαι τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ὁσίου· «Πάτερ, Ἰωάννη ὅσιε» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ὁσίου· «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ὁσίου· «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' φαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: το κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τὸν ἄχραντον Σταυρόν σου». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. (Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ συναξάριον τοῦ ὁσίου Ἰωάννου δὲν λέγεται, διότι περιλαμβάνεται εἰς τὸ τοῦ Μηναίου).

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τοῦ ὁσίου· «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Κυρίως Θεοτόκον σε».

Αἱνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα».

Καὶ νῦν «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς Δ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος».

Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε» (31ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαίροις οἰκουμένης καύχημα».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὰ δύο ιδιόμελα τῆς ἡμέρας· «Ὁ τὸν ἀμπελῶνα» καὶ· «Λησταῖς λογισμοῖς» καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν, πιστοί».

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὑπατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν.